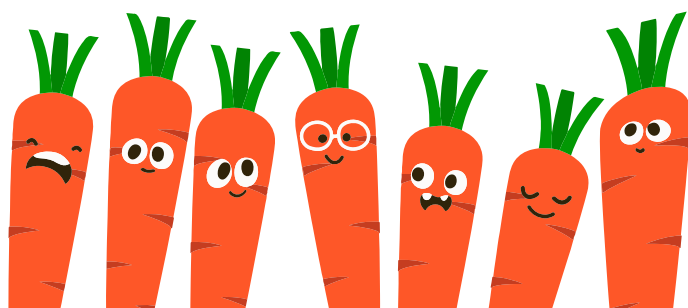

OBEC PRIBIŠ VÁS POZÝVA NA

7. MRKVÁRSKE HODY

OBECNÉ SLÁVNOSTI SPOJENÉ SO 450. VÝROČÍM ZALOŽENIA OBCE
DŇA **26. AUGUSTA** (SOBOTA) V PRIBIŠI

**ZAČIATOK
O 13. h**

PROGRAM:

- ⌚ **8. h** – SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA
- ⌚ **10. h** – POZÝVANIE PO DEDINE A PREDAJ MRKVY
- ⌚ **12. h** – VŠETKO PRE DETI
(Vozenie na koni, skákanie hrady, kolotoč...)
- ⌚ **13. h** – VITAJTE NA MRKVÁRSKYCH HODOCH V PRIBIŠI
program folklórnych, speváckych a hudobných skupín heligonkári, folkloristi, DUO Jamaha
- ⌚ **16. h** – SÚŤAŽE o najväčšiu mrkvu, najlepšiu mrkvovú špecialitu, pílenie bruchačkou, v prípade dobrého počasia ukážky mlátenia na mláťačke
- ⌚ **18. h** – VESELICA AŽ DO RÁNA BIELEHO hrá DJ Kozák

Milé gazdinky a pestovateľky mrkvu, prídte ukázať všetko, čo ste ukuchtili alebo vypestovali.
Čaká na vás odmena.

Usporiadateľ Obecný úrad Pribiš – tel.: 043/5823025,
email: starosta@pribis.sk, www.pribis.sk

ÚVODNÉ SLOVO

Vážení spoluobčania, pred 450 rokmi vznikla novozriadená osada Pribiss hradného pána Thurzu. Možno to ani tak nevnímame, ale uplynulo už 450 rokov, ako sa pomaly začala formovať a dostávať svoj ráz naša malá dedinka. Obec prešla rôznymi zmenami, úpravami a postupne sa tvarovala do dnešnej podoby. Aj dnes sa samozrejme snažíme prispôsobiť dobe a čoraz viac napredovať. Zapájame sa do rôznych projektov a grantov, snažíme sa využívať fondy

z EÚ, aj keď i štát má s ich čerpaním nemalé problémy. V dedine sa postupne udomácňuje separovaný zber odpadov, čo výrazne prispieva k lepšiemu životnému prostrediu a čistejšiemu okoliu. Aj vďaka aktívnym pracovníkom a zamestnancom obce, ktorým som za ich prácu a pomoc vďačný, sa snažíme udržať obec peknú, čistú a upravenú. Keď sa však k tomuto pridá nejedna pomocná ruka od vás, milí spoluobčania, naša obec nebude stagnovať, ale výrazne

napredovať. Na záver vás srdečne pozývam na 7. Mrkvárske hody, ktoré sa uskutočnia 26. augusta. Tento deň je a bude venovaný hlavne vám, zaspomíname si na časy mladosti a poriadne oslávieme 450 rokov Pribiša.

Pripravené sú rôzne súťaže, v ktorých môžete vyhrať pekné ceny, atrakcie pre najmenších, občerstvenie, folklórne a hudobné skupiny či spevácke DUO Jamaha.

Rastislav Suroviak

FOTOGRAFICKÉ NÁVRATY

Výstavba mosta ku cintorínu

Výstavba cesty z Oravského Podzámku do Pribiša. Zľava: Ľudovít Juriga a Emil Fajber

PRÍHOVOR

Milí moji rodáci – Pribišania, priznám sa vám, že sa mi veľmi páčia obrazy vytvorené výtvarno-sochárskou technikou nazývanou mozaika. Určite to poznáte – je to množstvo rôznofarebných kamienkov usporiadaných tak, aby podľa zámeru umelca spolu vytvárali ucelený obraz. Príklad mozaiky mi pripomína dobre fungujúci organizmus alebo spoločenstvo, kde každá ich súčasť či člen zaujímajú svoje nezastupiteľné miesto a úlohu. Pri príležitosti osláv 450. výročia prvej písomnej zmienky o našej krásnej obci si môžeme uvedomiť, že i každý z nás je akoby jedným z kamienkov dotvárajúcich celkový obraz o histórii, kultúre, práci a ďalších skutočnostiach životného priestoru, v ktorom žili a pracovali naši predkovia. K nemu sa hrdo hlásia i pribišskí rodáci žijúci na iných miestach Slovenska, Európy, ba nájdeme i obyvateľov USA, ktorých rodové korene siahajú do našej malej dedinky. Aktuálny pestrofarebný obraz svojimi schopnosťami a činnosťou utvárate predovšetkým vy, súčasní obyva-

telia Pribiša. Asi mi dáte za pravdu, keď poviem, že každodenný život v našej obci v rozhodujúcej miere ovplyvňovala a stále ovplyvňuje autentická viera jej obyvateľov v Boha. V súvislosti s uvedeným príkladom mozaiky si môžeme predstaviť nášho Stvoriteľa ako nekonečne kreatívneho a dôvtipného umelca, projektujúceho a spolutvoriaceho obraz našej dediny. Schválne používam výraz spolutvoriaceho, pretože my – každý jeden z nás, nie sme nejaký obyčajný, statický materiál, ale sme živé kamene (1Pt 2,5), od Boha obdarované rozumom a slobodnou vôľou, ktoré podľa svojich schopností a možností môžu naplňovať úžasný zámer Projektanta, ako i ovplyvňovať celkovú podobu a charakter veľkolepého diela nazývaného život. A tak vám všetkým pri príležitosti osláv tohto okrúhleho výročia prajem a u Boha vyprosujem pevné odhodlanie, veľa síl, odvahy a kreativity pri vašom spoločnom snažení.

O. Jaroslav Suroviak,
bosý karmelitán zo Slaného

PROJEKTY, DO KTORÝCH SA SAMOSPRAVA ZAPOJILA:

- Rekonštrukcia cesty Ku kostolu – čaká na vyhodnotenie
- Detské ihrisko pri materskej škole - čaká na vyhodnotenie
- Kamery ministerstvo vnútra na monitorovanie futbalových zápasov – čaká na vyhodnotenie
- Rekonštrukcia kaplnky Pod zraz – neúspešný
- Rekonštrukcia studne na hlavnej ulici - úspešný
- Fond na podporu umenia Mrkvárske hody – neúspešný
- Ministerstvo financií - rekonštrukcia plotu na cintoríne - úspešný
- Zastrešenie šatní na futbalovom ihrisku – úspešný
- Zateplenie škôlky z envirofondeu - čaká na vyhodnotenie

PO DEDINE SA TÚLAJÚ PSY

Samospráva žiada majiteľov, aby si zvieratá zabezpečili a nedovolili im voľne sa pohybovať po verejných priestranstvách. Na obecnom úrade sa množia sťažnosti na voľne pustené zvieratá.

Psy vytvárajú svorky a ohrozujú predovšetkým deti, boja sa ich však aj ostatní obyvatelia. Ak sa situácia nezlepší, obec v spolupráci s veterinármi pristúpi k sankciám a k odchytem psov. Odchyt bude potom majiteľ nútený zaplatiť, nie je to pritom malá čiastka.

NA CESTE SÚ UŽ ZVODIDLÁ

Po dlhých rokoch podnetov obyvateľov sa samospráva podarilo v miestnej časti Košarisko osadiť zvodidlá. Tiež by mali zabrániť autám zísť z cesty, pri ktorej je strmý zráz, a predísť tak prípadnému nešťastiu.

SÁLA MÁ NOVÉ STOLIČKY

Obec kúpila do kultúrneho domu 110 nových stoličiek. Pôvodné mali už tridsať rokov, boli staré a nevzhľadné. Na stoly pribudli nové obrusy. Do stoličiek obec investovala 1700 eur z vlastného rozpočtu. Zároveň do sály zaviedla wifi.

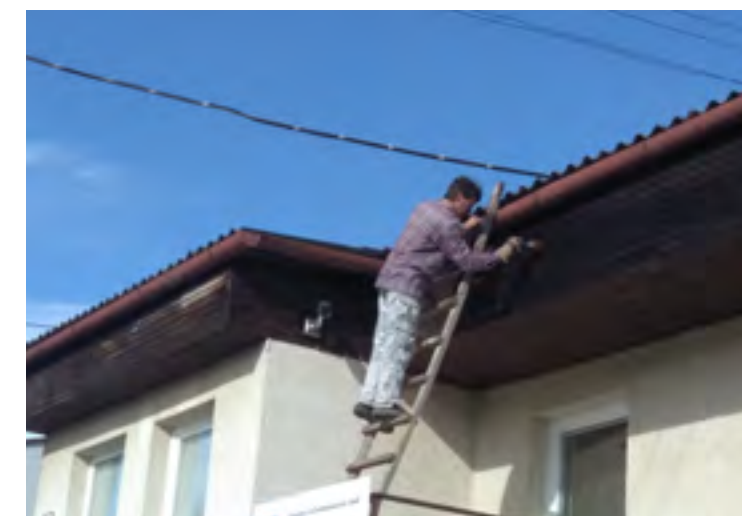

PRIBIŠ PLÁNUJE OBNOVY AJ OPRAVY

Medzi hlavné tohtoročné investície bude patriť oprava cesty Ku kostolu alebo cesty na Košarisko. Všetko bude záležať od úspešnosti v Programe rozvoja vidieka, kde má obec žiadosť o finančnú dotáciu na rekonštrukciu miestnej komunikácie Ku kostolu. Ak bude úspešná, z fondových financií obnoví a opraví cestu spolu s odvodňovacími kanálmi, cestu na Košarisko dá do poriadku z vlastných zdrojov. V prípade neúspechu opraví cestu Ku kostolu z vlastných prostriedkov a bude pokračovať smerom na Košarisko,

ak bude mať k dispozícii vlastné financie. Samospráva chce dokončiť aj fasádu na materskej škole. Čaká na vyhodnotenie žiadosti z Environmentálneho fondu. Ak neuspeje, investíciu pokryje obecná kasa. „Plánujeme upraviť aj okolie škôlky, dobudovať schody, chodníky,“ povedal starosta Rastislav Suroviak. „Tiež chceme osadiť dopravné zrkadlá v kritických miestach, napr. na hornej zastávke, opraviť priepust Pod zrazom, miestnu komunikáciu v Bučine a zastrešiť šatne na futbalovom ihrisku.“

OBKLAD JE NAMALOVANÝ

Obec s pomocou aktívnych pracovníkov namalovala drevený obklad na budove obecného úradu a kultúrneho domu. Vplyvom poveternostných podmienok a časom bol obklad zničený, potreboval ošetriť a natrieť farbou.

PRIEPUSTY ODVEDÚ PRÍVALOVÚ VODU

Obec opravila rigoly na hlavnej ulici. V lokalite Pod zráz a okolo obecného úradu pribudli aj nové odvodňovacie kanály. S osadením priepustov pomohli obecní pracovníci.

ČO VYROBIA, TO VYUŽIJÚ

Zamestnanci obce v zime vyrábajú betónové rigoly. Obec kúpila štyri formy, z ktorých pracovníci odlievajú priepusty. Tie nedávno osadili vo viacerých častiach dediny. Slúžia na odvod prívalovej vody z ciest.

VODOVOD PRE NOVÉ DOMY

V novej IBV Pod Leštinou pribudlo asi sto metrov vodovodného potrubia. Obec vybudovala vodovod v spolupráci s Oravskou vodárenskou spoločnosťou. V lokalite chýba ešte asfaltová cesta.

V DEDINE DVAKRÁT HORELO

Hasiči mali v prvom polroku dva výjazdy. Raz horel veľkoobjemový kontajner Pod zrázom, do ktorého niekto vsypal žeravý popol. Požiar sa hasičom poda-

rilo dostať pod kontrolu. Druhý raz horela plechová búda pri hokejovom ihrisku. Oheň bol pravdepodobne založený neúmyselne pri polievaní ľadovej

plochy. Chlapci svojím nezodpovedným správaním ohrozili seba a zničili majetok obce, ktorá im s dôverou priestor pod strechou poskytla. Búda zhorela do tla.

HASIČOM POMÔŽU PENIAZE OD ŠTÁTU

Pribiš dostal dotáciu od štátu vo výške tritisíc eur pre dobrovoľný hasičský zbor. Z peňazí zabezpečí odbornú prípravu členov zboru a ďalšie materiálno-technické vybavenie. Kúpi

nové zásahové obleky a ďalšie príslušenstvo. Samospráva sa pripravuje na výzvu ministerstva vnútra a pripravuje projekt na rekonštrukciu hasičskej zbrojnice.

Výzva má byť zverejnená v druhej polovici tohto roka. Hasiči sú jednou z najdôležitejších organizácií v obci, zabezpečujú ochranu ľudí i majetku.

ŽIŤ ŽIVOT SKAUTA JE SKVELÉ

Je skauting len koníček, ktorým zabíjame nudu či voľný čas? Organizácia, kde sa raz za čas niečo zahráme, zasmejeme, zažijeme, ale ďalej to do našich životov už nesiahne? Obávam sa, že ak by to fungovalo takto, skauting by bol už dávno zabudnutý. Jeho korene sú však veľmi hlboko vstane-

py nás učia plniť si povinnosti voči Bohu, voči iným a voči sebe. Zakladateľ skautingu Badem Powell povedal: Pokúste sa zanechať svet o niečo lepší, než ste ho našli a keď príde váš čas, môžete umrieť šťastní a s vedomím, že svoj život ste nepremrhali, ale využili. A tak aj my, pribišskí skauti, kráča-

me znáť nových ľudí, kde môžeme zažiť veľa nových zážitkov a niečo nové sa naučiť. Dušana: Skauting je pre mňa miestom, kde môžeme byť sama sebou. Miesto, kde som našla skutočných priateľov. Vďaka nemu som sa naučila načúvať prírode. Som šťastná, že existuje miesto kde sa môžeme naplno realizovať." Kecko: Zábava. Super ľudia. Nové priateľstvá.

Viki: Príroda, odvážnosť. Niečo, kde sa spoznávam s novými ľuďmi a konám niečo dobré pre náš svet.

Faja: Miesto, kde sa stretávam so super ľuďmi. Vznikajú tam najlepšie zážitky. Vždy sa naučím niečo nové. Nikdy nebudem ľutovať že som tam začala chodiť.

Amazonka: Priateľstvo, dobrodružstvo, noc plná hviezd, tábor. Cesta, ktorou chceme kráčať a pomôcť ňou kráčať aj iným. Spoločenstvo ľudí, ktorí ma prijímajú a zároveň ma nútia na seba pracovať a posúvať svoje hranice a plniť si sny, ktorí ma naučili nevzdávať sa, ale bojovať a veriť v dobro.

Janka Suroviaková

do princípov, ktoré nám ukazujú tú správnu cestu na križovatke toľkých ponúk dnešného sveta. Cestu, ktorá nám umožní žiť život naplno a slobodne v každej chvíli. Skauting sa snaží vychovávať mladých ľudí, aby boli pripravení do života. Pomáha nám napredovať po všetkých stránkach, byť stále pripravení, slúžiť a byť stále lepšími. Jeho základné princí-

po tejto ceste, ktorú sme si zvolili, s víziou ukázať, že život sa dá žiť a nie len prežívať, a že radosť rozdávaním rastie. Ale načo len takéto „omáčky“. Ukážme si reálne životy mladých Pribišanov, ktorí sa rozhodli kráčať touto cestou. Ich odpovede na otázku Čo pre teba znamená skauting? vyzerajú takto:

Kusko: Niečo kde môžem spo-

PENIAZE Z DISKOTÉK POSLŮŽILI NA DRESY

Futbalisti sú aktívni nielen na ihrisku, zapájajú sa aj do spoločenského života. Zorganizovali tanečné zábavy a zo zisku kúpili potrebné materiálne vybavenie pre klub. Zabezpečili športové súpravy s nápisom a erbom obce, zápasové lopty, nové štulne a tréningové pomôcky.

FUTBALISTI MAJÚ ZA SEBOU STRIEDAVÚ SEZÓNU

Tento rok futbalistom nevyšiel podľa predstáv. Skončili s 28 bodmi na konečnom 11. mieste (zo 14) v 6. lige dospelých. Niektoré zápasy boli vydarené, napríklad ten posledný s Novotou. Inokedy sa od nich futbalové šťastie odklonilo. V súťaži mal Pribiš aj najmenších futbalistov prípravky. Tí síce skončili vo svojej skupine na poslednom mieste, ale na to, že bol pre nich prvý súťažný rok, potrápili aj také družstvá ako Dolný Kubín či Oravský Podzámok.

STOLNOTENISOVÝ TURNAJ

V marci sa v kultúrnom dome uskutočnil turnaj v stolnom tenise O pohár starostu obce Pribiš. Ako vždy, aj tento rok bolo finále veľmi zaujímavé a napínavé. Zopakovalo sa minuloročné finále, víťazom sa stal Lukáš Suroviak. Druhé miesto získal Mária Kostroš, tretie Jozef Maslík st. Najstarším účastníkom bol Jozef Ďaďo, ktorý zároveň skončil na peknom 4. mieste. V mini turnaji starších pánov dominoval Štefan Červeň. Poďakovanie za každoročnú organizáciu patrí Jozefovi Závodančíkovi.

JE TO BOŽÍ DOM – MY SME NÁJOMNÍKMI V ŇOM

Spoločenstvo veriacich – ako zhromaždenie, ktoré Božie slovo zvoláva, aby tvorilo Boží ľud – vo svojom pozemskom stave potrebuje miesta, kde by sa mohlo zhromažďovať. Sú nimi predovšetkým naše viditeľné kostoly, sväté miesta, do ktorých sa uberáme ako pútnici.

Kostol – dom modlitby je miestom, kde sa túžime stretnúť s Kristom. Nie sú to len bežné schôdzky, kluby, posedenia či dohodnuté stretnutia. Stretávanie v chráme sú našou odpoveďou na pozvanie, aby sme sa znovu a znovu učili konať skutky lásky a milosrdenstva. Kostol má byť priestorom pozývajúcim na liturgické slávenia farského spoločenstva, rovnako aj na tichú osobnú modlitbu jednotlivých veriacich. Aby sme sa v ňom mohli nerušené sústrediť sa na prijatie Krista a jeho milostí, potrebujeme jeho priestory občas zveladiť. Podobne ako budujeme, upravujeme a upratujeme svoj domov, záleží nám, aby dom Boží bol aj na-

ším domovom, do ktorého nás on sám pozýva a s otcovskou láskou túli v svojom Božskom náručí.

Prijemnosť vyplývajúca z prijatia Božích milostí my veriaci málo ovplyvníme, je totiž duchovným darom, o ktorý prosíme. Ten prirodzený dobrý pocit v Božom chráme si vytvárame my sami. S cieľom zveladiť toto prostredie pre veriacich sme sa v októbri minulého roka rozhodli vymalovať interiér chrámu, aby sme v čase tohtoročného pôstneho obdobia na čisté steny kostola zavesili drevorezbu novej krížovej cesty.

Jej zastavenia nám pomáhajú vizuálne vžiť sa do situácie mučeného Krista, a tak spolu s ním precítiť jeho bolesť i bolesť nášho srdca nad svojimi hriechmi. Nepochybne k zveladeniu priestoru pre modliaci sa miestnu Cirkev prispeli aj nové koberce.

Kostolná veža symbolicky znázorňuje zopäté ruky, pozvňajúce sa nad pokorne sklonenou hlavou človeka

pred Božím majestádom. Sú plné odovzdanosti a prosiace o priblíženie sa k Božej veľkosti. Pri výbere farby pre trojitý náter strechy veže sme sa priklonili k odtieňu červenej nielen z technického hľadiska, lež aby svojou nápaditosťou viac vynikol symbol odovzdanosti zopätých modliacich sa pracovných rúk Pribišanov. Na kostolnej veži zvoní zvon. A nielen jeden.

Často vyzvňajú tri zvony, aby nás pozvali na liturgické slávnosti, ktoré nám ponúkajú ďalšie možnosti urobiť zo seba zbožného človeka. Od októbra minulého roka vyzvňajú automaticky, programujú sa vždy týždeň dopredu. Naším bezprostredným plánom do najbližších dní je zmeniť tarifu platenia za dvadsaťhodinovú dennú dodávku lacnejšej elektrickej energie, čím chceme znížiť náklady na vykurovanie kostola v zimných mesiacoch.

Tým však naše vízie nekončia. Uvažujeme aj nad opravou a náterom fasádnej omietky

exteriéru kostola. Za realizáciu a pomoc pri spomínaných prácach vyslovujeme vďaka Pánu Bohu, ďakujúc mu aj za dobrých ľudí, v ktorých nám umožnil spoznať jeho predĺženú Božiu ruku: nimi sú maliari Fačkovci z Pokryváča, umelecký rezbár Martin Barnáš z Kežmarku, horolezci bratia Šusterovci z Hrišoviec, elektrikár Jozef Fajber ml., ako aj pán kostolník a členky hospodárskej farskej rady. Ďakujeme za modlitby a obety všetkých vás i za každú finančnú pomoc našich drahých Pribišanov.

Čím nás Kristus v Božom Slove osloví, to vo svojom živote uskutočňujeme, aby sme tvorili jednu duchovnú rodinu a vždy sa do chrámu vracali ako bratia a sestry, ako jeho verné Božie deti, a sami sa stávali jeho nositeľmi a živými bohostánkami Ježiša Krista. Tak budujeme aj zo seba živý chrám a prýbtoť Ducha Svätého.

PaedDr. Peter Pitoniak, PhD., farár

NAJSTARŠÍ PRIBIŠAN SA STRETOL S NAJMLADŠÍMI

Škôlkari navštívili Antona Mikulaja a zagratalovali mu k jeho 91. narodeninám.

Oslávenec deťom porozprával:

„Narodil som sa 16. júna 1926 a od dvoch rokov som bol aj so starším bratom vychovávaný v sirotinci v Kláštore pod Znievom, lebo mi zomrela mama.

Rehoľné sestry, ktoré ma vychovávali, ma chceli dať na gymnázium do Kláštora, ale školu bolo treba platiť a korún nebolo. Dali ma vyučiť sa za mlynára v Konekej pri Rajci u Joža Baránka. Boli to veľmi dobrí ľudia.

Chodieval som aj do Valče, tam sme mali rodinu Cengelovú, u nich som pásaval kravy.

V roku 1945 som sa vrátil domov a odišiel som do Ostravy - pešo.

Tam som tiež robil mlynára. Dva roky som bol v Stichovciach pri Prostějove na vojenskej službe, potom som išiel do Martina a robil som v podniku Pozemné stavby.

Odtiaľ som išiel do Dolného Kubína do toho istého podniku, kde som pracoval až do dôchodku.

V roku 1951 som sa oženil, žil som v Pribiši. Opravili sme si dom na starom mlyne.“

Anton Mikulaj je usmievavý človek, má sviežu myseľ.

Na záver nám povedal: „Prvý ma držal pri živote náš Pán, teraz ďakujem svojej rodine, že som s nimi.“

NOVÁ MATERSKÁ ŠKOLA UKONČÍ PRVÝ ŠKOLSKÝ ROK

Ani sa nám nechce veriť, že uzatvoríme prvý školský rok v našej farebnej, útulnej škôlke. Deti podrástli, najmenší sa naučili držať pastelky, už to nie sú len čary- máry po výkrese, ale ich výtvarné diela majú meno - napr. Morena- s veľkou hlavou a strapatými vlasmi, krátkymi rukami, dlhým telom a krátkymi nohami. O niečo starší žiaci vykreslia obrázok podľa zadanej línie, farby už všetci poznajú a zapamätajú si básničky, pesničky, vyslovujú zrozumiteľne slová. Predškôláci sú zapísaní do prvej triedy a posledné slnečné dni viac trávim časom vonku prechádzkami po obci, spoločne hľadáme informácie o histórii a súčasnosti. Cez školský rok sme veľa písali, kreslili, cvičili si prsty, aby

sme už v prvej triede pekne písali. To je len malý zlomok činnosti, ktoré v škôlke robíme, o mnohých ste sa mohli dozvedieť na stránke škôky. Naši predškôláci nám budú chýbať. Matkove rozprávania a nekonečné informácie o dinosauroch, Matušková starostlivosť o mladších kamarátov, Liankina ochota, dôslednosť, Aničkina pracovitnosť, Ondrejko výtvarné diela, Jakubkova zvedavosť, tvorivosť bez hraníc, Jozefove filozofovanie o vesmíre a odpovede na všetko, čo ste sa opýtali. Deti sú veľmi tvorivé, plné fantázie, hravosti, úprimnosti. Detská duša je studňa, ktorú treba stále naplňovať láskou, pozornosťou a raz z nej určite budeme čerpať a dostaneme to, čo do nej vlejeme.

Počas školského roka sme strávili aj s rodičmi a starými rodičmi pekné chvíle pri rôznych spoločných akciách. Veselo nám bolo aj na poslednej akcii – Deň detí, kde rodičia ukázali, že stále v nich drieme detská hravosť a aj športový duch. Nebojme sa pred deťmi, ale aj pred nami- dospelými ukázať, že hravosť nie je doménou detí, ale dokážeme sa s nimi hrať, lebo to deti najviac potrebujú. Spolupráca rodičov a učiteľov je veľmi dôležitá, vysloviť kritický a odôvodnený názor má učiteľov posunúť v práci k lepšiemu naplneniu cieľov vo výchove. Nepremyslené podnety, neopodstatnená kritika je dôsledkom zlej komunikácie, o ktorú niektorí rodičia nejavia záujem. Vždy ide o dieťa, vždy má ísť o to,

aby sme dieťaťu poskytli príjemné, podnetné prostredie - doma, ale aj v škôlke, o čo sa zamestnanci aj snažia. Všetkým prajem veľa síl a pokoja pri ich práci. Ostáva nám dokončiť úpravu okolia škôlky s detským ihriskom. Pri dobrej spolupráci so zriaďovateľom a všetkými rodičmi sa nám to určite v blízkej budúcnosti podarí. Zamestnanci škôlky ďakujú všetkým, ktorí nás podporujú pochvalným slovom, spoluprácou, ochotou zapojiť sa do spoločných akcií.

Za sponzorské dary ďakujeme:

Mondi-SCP Ružomberok, Coliorspol Novot', Firma Kajo Dolný Kubín, ŠL Námestovo

Renáta Mastráková

NAŠI MUDRLANTI PAVEDALI:

Škôlkarik: Keď budeš pani učiteľka vidieť v Tatrách medveďa, tak ma rýchlo zavolaj, ja ho chcem vidieť!

Učiteľka: To budeš veľmi ďaleko.

Škôlkarik: To nevádi, ja budem rýchlo bežať.

Škôlkarik vyhral súťaž v spúšťaní na boboch a keď získal prvé miesto, tak sa pomenoval: Ja som najväčší Bobák!

Vyznanie... /pred poobedňajšou relaxáciou/

Škôlkarik: Pani učiteľka, ty máš také hnedé, krásne očká.

Učiteľka: Ja mám zelené oči a krásne očká máš ty a máš okrúhly malý noštek.

Škôlkarik: A ty máš noštek veľký ako striga...

Na prechádzke prírodou

Učiteľka ukazuje deťom stromy, pomenúva ich a deti opakujú za ňou. Pred vysokou, košatou sosnou si škôlkarik založí ruky v bok, skúmavo si obzerá strom a hlasom skúseného horala zahlasí:

To je ale bučisko!

Učiteľka ukazuje deťom obrázky geometrických tvarov, deti pomenúvajú.

Učiteľka: Čo je toto?

Škôlkarik: Trojuholník.

Učiteľka: Výborne a toto je čo?

Škôlkarik: Obdĺžnik.

Učiteľka /ukáže obrázok štvorca /: Čo je toto?

Škôlkarik rozmýšľa, rozmýšľa a potom múdro odpovie: Obkladačka.

FAŠIANGY SPOJENÉ S OBECNOU ZABÍJAČKOU

PRECHOD PRIBIŠSKÝM CHOTÁROM

DEŇ MATIEK

POĎAKOVANIE

Najkrajší kút v šírom svete je moja rodná Zem...
Slová známej piesne sa mi tisnú na jazyk vždy, keď prechádzam pribišskou dolinou, či už peši, na bicykli alebo autom. Nebolo tomu inak ani 28. júna, keď sme so žiakmi zo Špeciálnej základnej školy v Dolnom Kubíne prežívali deň školského koncoročnéno výletu v tejto malebnej oravskej dedinke. Nádherná príroda a obetaví ľudia, aj slniečko sa na nás usmievalo. Ďakujeme riaditeľke škôlky Renátke Mastrákovovej a kolektívu pracovníkov, starostovi Rastislavovi Suroviakovi, rodičom detí a študentkám Pedagogickej a sociálnej akadémie v Turčianskych Tepliciach za krásny deň.

Program sa nám páčil, guláš i šišky boli vynikajúce. Tí zdatnejší zvládli aj turistickú vychádzku k Trom sosnám, počas ktorej obdivovali okolitú prírodu.

Ďakujeme.

... a kto tomu neverí, nech sa tam ide pozrieť.

Júlia Krížová, učiteľka SZŠ v Dolnom Kubíne